

PODSKARBINA (1) *sb f*

o prawdopodobnie jasne (tak w pod-); pierwsze a jasne, końcowe pochylone.

sg [N podskarbiną. ◇ D podskarbin(e)j.] ◇ I podskarbiną.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. [Żona podskarbiego: in Epicoeno monuimus, quaedam nomina substantiua sub duobus generibus moueri [...]. Podfkárbi/ Podfkárbina. *StatorGramm* C6.

Wyrażenie: »podskarbinia koronna«; Ná pámiątkę Iey Miłości Pániey Reynie z Witowić Bużenfkiey Podfkárbiney Koronney *TrzecPis* II 70.]

2. Kobieta pełniąca funkcję skarbnika; przen [czego]: boczym bog wśzechmocny, dzyerzał tągo ípraueyedyuoścz íwą alyśz ta panna którą zwyecznośczy uybrał duch ízwyąty kluczniczką y potfkarbyna [!] darow íwych [...] odemknąła mylofyerdzye bofkye *PatKaz* II 50.

KW, MM